

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/429/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113220001
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1113220001.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislava v právnej veci navrhovateľov: 1/ A. H., nar. XX. X. XXXX, bytom H.Š. N. Č.. X, A., 2/ Š. H., nar. XX. X. XXXX, bytom H. N. Č.. X, A., 3/ V. L. S., nar. XX. X. XXXX, bytom H. N. Č.. X, A., 4/ T. P., nar. XX. X. XXXX, bytom H. N. Č.. X, A., 5/ V. T. K., nar. XX. X. XXXX, bytom H. N. Č.. X, A., 6/ V. G., nar. XX. X. XXXX, bytom H.Š. N. Č.. X, A., 7/ K. V.Ó., nar. XX. X. XXXX, bytom A. L. Č.. XX, A., 8/ L. Š., nar. XX. X. XXXX, bytom H. N. Č.. X, A., proti odporcovi: J.. W. Š., V. X., B.. T.. Y., IČO: XX XXX XXX, A., Z. L. Č.. XX, A., zastúpený: LEGAL ADVISORS SK s. r. o., IČO: 36 859 940, Klariská ul. č. 14, Bratislava, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28. júna 2013, č. k. 20C/3/2013 - 29, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť zdržať sa konania, ktorým narušuje pokojné a zdravie neohrožujúce bývanie navrhovateľov hlukom, v čase od 22. 00 hod. do 4. 00 hod. rannej a zároveň uložil navrhovateľom povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne titulom súdneho poplatku za návrh sumu 33 eur, na účet súdu prvého stupňa. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 74 ods. 1, § 75 ods. 1 veta prvá, § 76 ods. 1 písm. f), § 76 ods. 4 O. s. p. a vecne tým, že nakoľko sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nepovažoval za potrebné uviesť ďalšie dôvody, pre ktoré návrhu vyhovel.

Proti tomuto uzneseniu podal odporca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 221 ods. 1 písm. b) O. s. p., ako aj z dôvodu, že účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p., z dôvodu, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p., zároveň z dôvodu, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 ods. 2 písm. e/ O. s. p.), a rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a návrh navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť a uložiť im povinnosť zaplatiť odporcovi trovy konania, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podanie odvolania v sume 33 eur, ako aj trovy právneho zastúpenia. Namietol arbitrárnosť a nevykonateľnosť napadnutého uznesenia, nakoľko prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí, ako ani v jeho odôvodnení neuviedol rozsah, respektíve hranicu hladiny akustického tlaku hluku v dotknutej prevádzke, ktorú má odporca dodržiavať a dokonca ani neoznačil prevádzku, ktorej sa daná povinnosť odporcu má týkať. Vytkol prvostupňovému súdu, že nariadil predbežné opatrenie napadnutým uznesením napriek tomu, že na jeho nariadenie neboli splnené zákonné podmienky, uznesenie nemá zákonné náležitosti, pričom pri jeho vydávaní viackrát prvostupňový súd procesne pochybil. Odporca vo svojom odvolaní poukázal na skutočnosť, že navrhovatelia označili za odporcu fyzickú osobu (J.. W. Š.), ako konateľa odporcu,

respektíve majiteľa nočného klubu A., ktorý však nie je prevádzkovateľom prevádzky ako konateľ, ale právnická osoba - spoločnosť s ručením obmedzeným s tým, že napadnuté uznesenie by mohlo byť za určitých okolností vykonateľné iba vo vzťahu ku konateľovi odporcu a nie k odporcovi samotnému. Vytkol prvostupňovému súdu, že navrhovatelia a pravdepodobne aj súd nevzali do úvahy skutočnosť, že v návrhu označený odporca je iba štatutárnym orgánom odporcu, avšak právnu subjektivitu má odporca ako právnická osoba a preto konanie J.. W. Š. ako konateľa odporcu, nie je konaním jeho osoby, ale konaním odporcu, nakoľko štatutárny orgán nemá spôsobilosť mať práva a povinnosti, ani spôsobilosť na právne úkony. Z uvedeného teda vyplýva, že odporca ako právnická osoba nie je prvostupňovým uznesením viazaný a preto povinnosti (zdržať sa konania, ktoré narušuje pokojné a zdravie neohrozujúce bývanie navrhovateľov hlukom v čase od 22. 00 hod. do 4. 00 hod. rannej) mu nevznikli a nevznikli tak ani zamestnancom odporcu a preto odporca označený, ako J.. W. Š., nie je pasívne vecne legitimovaný v predmetnom konaní. Nesprávne právne posúdenie veci prvostupňovým súdom videl odporca v tom, že navrhovatelia v návrhu, s ktorým sa prvostupňový súd plne stotožnil, odcitovali ustanovenie § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, avšak odporca, ako prevádzkovateľ prevádzky nie je vlastníkom nehnuteľnosti, v ktorej sa predmetná prevádzka nachádza. Poukázal na skutočnosť, že návrh navrhovateľov nespĺňa ani zákonné náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 79 ods. 1 O. s. p., pričom prvostupňový súd sa dopustil procesného pochybenia, keď navrhovateľov nevyzval, aby svoje neúplné podanie doplnili v určenej lehote v súlade s § 43 O. s. p. a zároveň neosvedčili skutočnosť opodstatňujúcu hmotnoprávny nárok vo veci samej, nakoľko vo svojom návrhu vôbec neuviedli, čoho sa vo veci samej mienia domáhať. Poukázal na skutočnosť, že navrhovatelia neodôvodnili ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a zároveň poukázal na ďalšie procesné pochybenie súdu prvého stupňa, ktorý napadnutým uznesením navrhovateľom ani povinnosť, podať v určenej lehote návrh vo veci samej, neuložil. Odporca vo svojom odvolaní poukázal na skutočnosť, že okrem navrhovateľov 1/, 2/, 3/, 5/ a 6/, ktorí predložili k návrhu Protokol o meraní hluku, ostatní navrhovatelia neosvedčili také skutočnosti, ktoré by opodstatňovali ich hmotnoprávny nárok vo veci samej a preto nie sú v konaní aktívne legitimovaní. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žiadne z meraní, na ktoré navrhovatelia v návrhu poukázali, nebolo vykonané v prevádzke odporcu a pritom nepreukazuje, že pôvodcom hluku je práve odporca.

Navrhovatelia 1/ až 8/ sa k odvolaniu odporcu nevyjadрили.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa nie je vecne správne, keď súd prvého stupňa neposúdil vec správne po právnej stránke, nezistil dostatočne skutkový stav veci, dopustil sa závažných procesných pochybení a napokon konanie pred súdom prvého stupňa, v ktorom bolo rozhodnutie vydané, trpelo takými vadami, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s námietkami odporcu, že súd prvého stupňa napadnutým uznesením rozhodol napriek tomu, že petit návrhu navrhovateľov je nevykonateľný, nakoľko z neho nie je zrejmé, ktorému subjektu bola uložená povinnosť zdržať sa konania, ktorým narušuje pokojné a zdravie neohrozujúce bývanie navrhovateľov hlukom.

Podľa § 75 ods. 2 veta prvá a druhá O. s. p., návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Podľa § 76 ods. 4 O. s. p., ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať.

Súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie citovaným zákonným ustanovením, t. j. jeho rozhodnutie žiadne dôvody neobsahuje, napriek tomu, že návrh navrhovateľov (petit) zákonné náležitosti nespĺňa.

Cieľom predbežného opatrenia je rýchlo a pružne vyriešiť situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Záujem na účinnej a rýchlej dočasnej ochrane práv je vyjadrený aj v menej striktnnej požiadavke na formu predbežného opatrenia. Nie je dôvod trvať na vypracovaní „siahodlhého“ odôvodnenia v prípade, že súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa s dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. V odôvodnení uznesenia o nariadení predbežného opatrenia v takom prípade postačí, ak sa súd obmedzí len na skonštatovanie správnosti skutkových a právnych dôvodov návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Uvedené vyplýva z novely Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 348/2008 Z. z.), účinnej od 15. 10. 2008, a zo zákonného ustanovenia § 76 ods. 4., avšak je absolútne neprípustné, citované zákonné ustanovenie „zneužívať“ súdom prvého stupňa v prípade, ak z obsahu spisu (keďže ide o nariadenie predbežného opatrenia podľa § 74 ods. 1 O. s. p.) vyplývajú skutkové okolnosti, ktoré podľa základných zásad logiky a zákonnej požiadavky zrozumiteľnosti súdneho rozhodnutia, je bezpochyby nutné v odôvodnení rozhodnutia uviesť.

Je zásadne vecou toho, kto navrhuje začatie konania, aby rešpektoval zákon a procesný úkon, ktorým začína konanie, v prejednávanej veci konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, prispôbil po stránke formulačnej a obsahovej (§ 75 ods. 2, § 79 ods. 1 O. s. p.), stanovujúcemu náležitosti návrhu na začatie konania (na nariadenie predbežného opatrenia). Najdôležitejšou obsahovou náležitosťou návrhu je žalobný návrh (petit). V ňom navrhovateľ uvádza, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, resp., ako by mal znieť výrok jeho rozsudku, v posudzovanej veci uznesenia, ktorým navrhuje nariadiť predbežné opatrenie. Ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť. Pretože v podstate ide o návrh súdneho výkonu, kladie zákon na formuláciu petitu určité požiadavky, rešpektovaním ktorých sa zabezpečuje presnosť a určitosť výrokov rozsudku (uznesenia). Občiansky súdny poriadok vyžaduje, aby navrhovaný petit návrhu bol vyjadrený úplne, presne a určito, t. j. návrh na výrok rozhodnutia súdu musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. Je to nutné z toho dôvodu, že súd musí celkom presne vedieť, o čom má konať a rozhodnúť, lebo súd nemôže účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, než sú navrhované. Pokiaľ je žalobný petit nesprávny, t.j. vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností v ňom obsiahnutých je nepresné, neurčité alebo nezrozumiteľné, prevzatie takéhoto petitu do výroku súdneho rozhodnutia má za následok, že rozhodnutie je nevykonateľné. Uvedené požiadavky nie sú formálne, ale nevyhnutné pre výsledok konania, teda pre to, aby rozhodnutie bolo vykonateľné a aby mohli nastať účinky žalobcom zamýšľané.

Nedostatok zákonom stanovených náležitostí návrhu na začatie konania bráni jeho vecnému prejednaniu a pokračovaniu v konaní. Ak návrh neobsahuje uvedené náležitosti, je nesprávny alebo nezrozumiteľný, sudca alebo poverený zamestnanec súdu je povinný v zmysle § 43 ods. 1 O. s. p. uznesením vyzvať účastníka, aby ho v určenej lehote opravil alebo doplnil a súčasne je povinný účastníka poučiť, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať, pričom uvedené samozrejme platí aj v konaní o nariadenie predbežného opatrenia, ako už odvolací súd uviedol vyššie.

Procesný nárok je tvorený teda jednak predmetom nároku, ktorý je v podstate formulovaný v žalobnej žiadosti ako požadovaný enunciat predpokladaného súdneho rozhodnutia, a jednak základom nároku, ktorý obsahuje právne významné skutočnosti, na ktorých navrhovateľ zakladá svoj žalobný návrh, základom je preto vždy dokonalý (určitý a zrozumiteľný) žalobný návrh (§ 79 O. s. p.), ku ktorému následne pristupuje rozhodovacia činnosť súdu, správnosť ktorej (vo vzájomnej spojitosti) môže byť predmetom posúdenia v opravnom konaní.

V posudzovanej veci sa súd prvého stupňa uvedenými požiadavkami absolútne neriadil, keď si nielen neozrejmil, kto je žalovaným subjektom, resp. komu a za aké konanie má byť uložená povinnosť navrhovaným predbežným opatrením, teda, či ide o fyzickú alebo právnickú osobu, nakoľko vo svojom rozhodnutí zmätočne na strane odporcu označil tri subjekty (podľa návrhu navrhovateľov), J.. W. Š., obchodnú spoločnosť V. X. (aj to nesprávne, nakoľko obchodné meno tejto spoločnosti je V. X., B.. T..

Y.), A. - pričom nie je zrejmé, aký právny vzťah k povinnosti uloženej napadnutým uznesením tieto subjekty majú a z akého dôvodu im povinnosť uložená bola.

Odvolací súd považuje za potrebné dať súdu prvého stupňa do pozornosti, že bolo jeho prvoradou povinnosťou sa vysporiadať s okruhom účastníkov na strane odporcu (odstraňovaním väd návrhu), nakoľko J. W. Š., ako vyplýva z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, je konateľom obchodnej spoločnosti V. X., B. T. Y., so sídlom v A., Z. L. Č. XX, W. Š., ako fyzická osoba má bydlisko na Č. L. Č. XX, M. A. a A. je prevádzka, nočný klub, nachádzajúci sa v A., na B. L. Č. X.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že navrhovatelia svoj návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnili tým, že prevádzka nočného klubu (A.) hlukom narušuje ich pokojné bývanie a zdravie v nočných hodinách a preto žiadali uložiť povinnosť J. W. Š., prevádzkovateľovi nočného klubu A., aby sa tohto konania zdržal.

Predbežné opatrenie, ktoré možno vydať podľa ust. § 76 ods. 1 písm. f) O. s. p. je síce svojim obsahom univerzálne, umožňujúce nariadiť dočasné zabezpečenie s cieľom upraviť pomery účastníkov a vylúčiť obavu zo zmarenia výkonu rozhodnutia, avšak i nenakladanie s vecami alebo právami má svoje ústavné a zákonné limity.

Súd je povinný pri nariadení predbežného opatrenia vychádzať z vymedzenia pojmu predbežného opatrenia uvedeného v návrhu, pričom súd prvého stupňa sa dopustil ďalšieho procesného pochybenia, keď napadnutým uznesením rozhodol bez toho, aby odstraňoval ďalšiu vadu návrhu spôsobujúcu nevykonateľnosť navrhovaného predbežného opatrenia, nakoľko v ňom absentuje konkretizácia konania (úkonov), ktorého sa odporca má zdržať.

Bolo potrebné sa stotožniť s námietkami odporcu, že výrok napadnutého uznesenia je nevykonateľný aj z dôvodu, že súd prvého stupňa v ňom nielen neuviedol, ktorý odporca z navrhovateľmi označených odporcov sa má zdržať konania, ktorým je narušené ich pokojné a zdravie neohrožujúce bývanie hlukom v čase od 22. 00 hod. do 4. 00 hod. ráno, ale najmä neuviedol, kde sa má odporca (a ktorý) tohto konania zdržať.

Podľa § 76 ods. 3 veta prvá a tretia O. s. p., súd pri nariadení predbežného opatrenia uloží navrhovateľovi, aby v lehote, ktorú mu určí, podal návrh na začatie konania na súde alebo na rozhodcovskom súde; môže tiež určiť, že predbežné opatrenie bude trvať len po určený čas.

Podstatnou náležitosťou návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je podľa § 75 ods. 2 O. s. p., uvedenie toho, čoho sa mieni žalobca domáhať v konaní vo veci samej, pretože toto vymedzuje kritériá pre hodnotenie opodstatnenosti a prípustnosti nariadenia predbežného opatrenia. Z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia konania musí byť teda zrejmé, čoho sa žalobca mieni domáhať a najmä aký vzťah má navrhované predbežné opatrenie k predmetu budúceho konania vo veci samej, ktorý sa bude riešiť rozhodnutím súdu na základe žaloby.

Závažného procesného pochybenia sa súd prvého stupňa dopustil tým, že neodstraňoval ďalšiu vadu návrhu, keď ani z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a ani z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je možné zistiť, čoho sa navrhovatelia mieni domáhať vo veci samej, resp. nakoľko návrh vo veci samej nie je súčasťou ich návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, bolo povinnosťou prvostupňového súdu uložiť navrhovateľom 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/ napadnutým uznesením podať žalobu vo veci samej a určiť lehotu, po ktorú bude nariadené predbežné opatrenie právne účinné.

V danej súvislosti je potrebné poznamenať, že k zrušeniu rozhodnutia, ktorým súd rozhodol vecne o návrhu o nariadení predbežného opatrenia by v zásade nemalo dochádzať, nakoľko podľa teraz platnej právnej úpravy (§ 221 ods. 3 O. s. p.), odvolací súd nemôže rozhodnutie o nariadení predbežného

opatrenia zrušiť (iba v prípade, ak súčasne zastavuje konanie), avšak napriek zneniu daného zákonného ustanovenia, môže výnimočne nastať situácia, že odvolaním napadnuté rozhodnutie nebude možné potvrdiť ani zmeniť, pričom ide o prípady, keď má odvolací súd rozhodovať o zmätočných rozhodnutiach, z dôvodu ktorého nie je možné ani vylúčiť možnosť zrušenia rozhodnutia, ktorým súd rozhodol o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Súd prvého stupňa sa tým, že o takomto návrhu na nariadenie predbežného vecne rozhodol, dopustil tzv. inej vady konania, majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom na procesnú vadu tejto povahy bol odvolací súd povinný prihliadnuť bez ohľadu na to, či bola alebo nebola v odvolaní uplatnená ako odvolací dôvod.

Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a podľa ods. 2 citovaného rozhodnutia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že povinnosťou súdu prvého stupňa bude riadiť sa právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.) o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodnúť znovu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.